

måtte drive. Vi gør dog en undtagelse for såvidt angår FN-forbundets betydningsfulde virksomhed.

Til nr. 126

Udviklingsbistanden bør kanaliseres via organisationer og institutioner, der ikke kan mistænkes for nykolonialistiske motiver, hvorfor EF-midlerne foreslås overført til FN for videreformidling til u-landene.

Til nr. 130

Udlån til Tyrkiet er en påtvungen forpligtelse ved vort medlemskab af EF og bør udgå, da den ikke er dikteret af udviklingsaglige vurderinger.

Til nr. 126 og 157

Jordlovsudvalgets virksomhed er efterhånden uden gavnlig indflydelse og bør opgives.

Til nr. 141 og 178

Landbrugs- og fiskeriattacheernes virksomhed bør ikke skatteborgerfinansieres, men overdrages til erhvervets egen foranstaltning.

Til nr. 154

Det danske Hedeselskabs miljødelæggende virksomhed bør standses ved at ophøre med bevillinger dertil – efterfulgt af bevillinger til nødvendiggjorte »opretningsarbejder« udført af samme selskab.

Til nr. 175–177

Såvel udsætning af fiskeyngel, forsøgsfiskeri som opretholdelse af en konsulenttjeneste for erhvervet bør betales af dette selv, også for at man overhovedet kan sikre sig, at udbyttet står i forhold til omkostningerne.

Til nr. 186

I forbindelse med en bemandingsreform, der sikrer, at værnene alene rekrutterer frivilligt mandskab standses udskrivningsvæsenets virksomhed – og militærnægtervæsenets uproduktive virksomhed kan opgives. Der opnås således besparelser – foruden at hensynet til den enkeltes personlige frihed respekteres og lighedshensynet sættes i højsædet.

Til nr. 212

Apotekerfondens virksomhed bør hvile i sig selv som forudsætning for, at apotekerfaget kan respekteres som et frit erhverv.

Til nr. 223 og 225

De pågældende tilskud til bygningsforbedringer betegner en kombination af erhvervsstøtte og omkostningsfordyrende foranstaltninger, der intet formål af almen karakter tjener.

Til nr. 255, 257, 258, 260, 261, 264 og 266